

LUCIE VAN DAM VAN ISSELT EXPOSITIE IN MUSEUM VEERE DE SCHOTSE HUIZEN

'Zij zag de schoonheid van onkruid'

Lucie van Dam van Isselt was dol op madeliefjes. Toen ze begin vorige eeuw lange tijd in Veere woonde, schilderde ze die bloemetjes veel. Haar achterkleindochter Karen Ekker wijst in Museum Veere De Schotse Huizen naar de vele schilderijen waarop ze te vinden zijn. „Zij zag de schoonheid van onkruid.”

Emile Calon
Veere

Vandaag wordt de expositie met werk van Lucie van Dam (1871-1949) geopend in het museum. Aanleiding is haar 150e geboortedag. Maar conservator Joost Bakker vindt ook dat haar werk gewoon gezien mag worden. „En zeker hier in Veere waar ze zo'n 25 jaar woonde en werkte.” Hij vertelt dat zij één van Nederlands beste (bloem)stillevenschilderessen is en dat ze een eeuw geleden een grote naam was in de Nederlandse kunstwereld.

Van Dam is vooral bekend door het gebruik van vele kleuren wit in haar stillevens. Als voorbeeld laat hij het schilderij *Margrietten in witte vaas* zien, dat een prominente plek heeft midden in de expositiezaal op de eerste verdieping. Ze schilderde die enorme bos margrietten in 1915 en het lijkt wel of het boeket nog steeds meebeweegt met een zachte bries.

Alles uit de keuken

Alles wat in haar keuken terecht kwam, gebruikte Van Dam voor haar schilderijen. Zo heeft ze wer-

▲ Conservator Joost Bakker en achterkleindochter Karen Ekker richten de expositie van Lucie van Dam in. FOTO LEX DE MEESTER

▲ *Margrietten in witte vaas* van Lucie van Dam van Isselt.

ken waarop rabarber op de keukentafel ligt of asperges. Maar ook op die doeken duiken de madeliefjes, of meizoentjes zoals zij ze noemde, vaak op. Een lang bezoek aan Florence zorgde ervoor, aldus Bakker, dat ze bloemen ging schilderen. „Daar in Italië zag ze het schilderij *Flora* van Titiaan. Het toont een jonge vrouw met bloemen in haar rechterhand. Dat detail inspireerde haar.”

Maar in haar Veerse periode beperkte ze zich niet alleen tot stillevens. Ze trok er met haar schildersgereedschap ook op uit en legde vast wat ze zag. Een vroeg voorbeeld daarvan is een schilderij

(1906) van vrouwen die vlas trekken terwijl op de achtergrond onmiskenbaar de toren van het stadhuis van Veere is te zien. En op andere werken is vaak de Grootte Kerk te zien. De ene keer vaag op de achtergrond, de andere keer prominent in beeld. Bakker durft te stellen dat ze als geen ander de schoonheid van Veere in al haar facetten wist vast te leggen. Dat geldt ook voor een aantal portretten van Veerenaren zoals Johanna Poppe, haar hulp in de huishouding of haar buurmeisje Hinke van de Hamme.

Blijvende fascinatie

Karen Ekker kwam als tiener in aanraking met het werk van haar overgrootmoeder. „Ik kreeg op een gegeven moment van mijn opa, haar zoon, een schilderijtje van haar. Dat was in de tijd dat ik op

mijn kamer vooral posters had. En daar kwam plotseling dat schilderij tussen te hangen.” Het zorgde er wel voor dat ze een blijvende fascinatie voor Lucie van Dam ontwikkelde en op zoek is naar al het werk van haar overgrootmoeder. Ze heeft er tot nu zo'n 550 weten te traceren, die ze bijeen heeft gebracht op een speciale website die helemaal gewijd is aan Lucie van Dam. „Ik vermoed trouwens dat ook hier in Veere en op Walcheren nog onbekend werk van haar hangt.” Ze hoopt dan ook dat bezitters dat via die site melden zodat ze een totaal beeld kan krijgen van alles wat haar overgrootmoeder ooit maakte. „Dat zou mooi zijn.”

De expositie is tot en met zondag 7 november dagelijks te zien in Museum Veere De Schotse Huizen. Info: lucievandamvanisselt.nl.

Ik vermoed dat ook hier in Veere en op Walcheren nog onbekend werk van haar hangt

—Karen Ekker, achterkleindochter van Lucie van Dam van Isselt